

РЕШЕНИЕ

№ 13546

гр. С..., 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. КИРОВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ГЕРГАНА В. КИРОВА Гражданско дело № 20231110102498 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.216,ал.2 от ЗМВР от Ж. С. К.,ЕГН *****,с адрес гр.С...,ул.“Л...” № 34,против СДВР,с адрес гр.С...,ул.“А... I” № 5,с искане за осъждане на ответника да заплати сумата от 5000 лева обезщетение за неимуществени вреди,ведно със законната лихва,считано от датата на увреждането – на 29.04.2020 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът К. твърди,че на 29.04.2020 г. е задържан въз основа на заповед за задържане,около 06,30 часа като без да е оказвал съпротива при задържането си цивилно облечен полицаи от 09 РПУ го съборил на земята и започнал да го удря в областта на тялото,вследствие на което на ищеца е причинено травматично увреждане – мораво-синкаво кръвонасядане с размери 5/2 см. в областта на лявата повърхност на гръдния кош,което причинило болка в продължение на повече от един месец. В исковата молба се сочи,че непосредствено след освобождаване на ищеца от ареста,ищецът се снабдил със съдебномедицинско удостоверение. Ищецът К. поддържа,че са му причинени болки и страдания,унижение,страх,безпокойство. Претендира сумата от 5000 лева. Ищецът моли съда да постанови решение,с което да уважи предявения иск.

В срока за подаване на писмен отговор е депозиран такъв от ответника със становище за недопустимост на иска,защото не е предявен срещу надлежна страна – твърди се,че СДВР не е пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск при съобразяване разпоредбата на чл.216,ал.3 от ЗМВР. Твърди се,че предвид непосочването на конкретното лице – служител на МВР не може да бъде установено дали това лице е било на работа. Соци се,че не е доказано дали вредите са причинени при задържането на лицето или представляват упражнена физическа принуда не при или по повод изпълнение на служебните задължения. Твърди се,че не е доказано

травматичните увреждания да са причинени при изпълнение на служебните задължения на ответника СДВР, формулирано е възражение за прекомерност на исковата претенция по размер. Ответникът моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл.235 от ГПК, приема за установено следното :

Представена е заповед за задържане на лицето Ж. С. К., издадена на 29.04.2020 г. от разузнавач по криминална линия при 09 РУ – СДВР за срок от 24 часа.

Според фиш за спешна медицинска помощ, съставен на 29.04.2020 г. от ЦСМП, за лицето ДЖ. С. К. лицето изпитва болка в дясна половина на гръдния кош – пациентът е гонен от лица с маски, при което е паднал – травмата се е случила около 6,00 часа сутринта, на лице е охлузна рана, болка и охлузна рана в лява част на гръдния кош, за което са предписани аулин и външно прилагане на фастум гел.

От лист за преглед на пациент в спешен кабинет по хирургия е посочено като анамнеза нанесен побой в 6 часа сутринта.

Видно от съдебно-медицинско удостоверение № 97.04/2020 г., при преглед на Ж. К. се установява кръвонасядане на гръден кош, което е в резултат от действието на твърд тъп предмет и може да се получи по време и начин, каквито съобщава пострадалият, което му е причинило болка.

В хода на производството са събрани гласни доказателства – от разпита на свидетеля Д... К. – брат на ищеца се установява, че е присъствал на задържането на своя брат преди около три години, тъй като излизали заедно и свидетелят останал да пренощува в дома на брат си на ул. “Ж...” № 76, според свидетеля дошли както униформени полицаи, така и полицаи, които не са носели униформа, били около пет – шест човека. Според показанията на свидетеля Д... К. брат му отворил вратата и полицаите попитали кой е ДЖ., брат му казал, че той е ДЖ., но обяснил, че бъркат човека и тогава бил повален на земята, наобиколили го, един или двама души го ритали в лявата страна. Свидетелят Д... К. е казал, че при него имало един полицаи и свидетелят бил предупреден, че ако не стои мирен и него ще задържат. Според показанията на свидетеля Д... К. неговият брат не е оказвал съпротива, а казал, че са объркали човека, след обяд неговият брат бил освободен от 09 РУ. Според показанията на свидетеля Д... К. неговият брат е имал болка в областта на ребрата, свидетелят не знае дали на неговия брат са давани лекарства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Уважаването на иск с правно основание чл.216, ал.2 от ЗМВР е обусловено от провеждането на доказване, че са настъпили вреди за ищеца, доказване, че вредите са настъпили при или по повод на изпълнение на задължения на полицейски служители като вредите са причинени непредпазливо. Съобразявайки разпределението на доказателствената тежест съгласно правилото, установено съгласно чл.154 от ГПК, в тежест на ищеца е

възложено доказването,че са възникнали вреди,че вредите са пряка и непосредствена последица от действия на полицейски служители при задържането му със заповед по реда на чл.72 от ЗМВР. Когато доказването е възложено на някоя от страните в производството,тази страна следва да проведе пълно доказване,т.е. от събраните в хода на производството доказателства да се установява по несъмнен и категоричен начин,че са реализирани предвидените от закона материалноправни предпоставки,тъй като в противен случай съдът следва да отхвърли исковата претенция.

Софийският районен съд счита,че е сезиран с иск с правно основание чл.216,ал.2 от ЗМВР,тъй като изложените от ищеца Ж. К. в исковата молба твърдения са за причинени вреди при задържането му с издадена от служител на МВР заповед за задържане. Когато се твърди,че са причинени вреди при осъществяване на полицейско задържане,съдът счита,че исковата претенция се реализира по реда на чл.216,ал.2 от ЗМВР,а именно претенция за вреди,предизвикани при или по повод на дейност на служители на МВР. Не може да бъде възприет доводът на ответника,че ищецът е следвало да посочи имената или поне да даде описание на служителя,който е причинил вредите при полицейското задържане на ищеца. Отговорността на ищеца за вреди,причинени непредпазливо при осъществяване на служебните задължения на негови служители е обективна и за ангажирането на отговорността не се явява задължително условие провеждането на доказване кое е конкретното лице,което е предизвикало настъпване на вредните последици,а се явява достатъчно доказването настъпване на вреди,причинна връзка на вредите с действия или бездействия при или по повод дейности на полицейски служители.

Анализът на представените по делото доказателства позволява да бъде възприето,че искът,предявен от ищеца Ж. К. не е доказан при условията на пълно доказване,поради което исковата претенция подлежи на отхвърляне. Както беше посочено,доказването е пълно,когато от доказателствата по делото може да бъде формиран еднозначно извод,че са реализирани материалноправните предпоставки за уважаване на исковата претенция. В хода на производството са представени доказателства,от които може да бъде възприето,че ищецът Ж. К. е получил травматично увреждане – кръвонасядане,което му е причинило болка. Съдът приема обаче,че не е доказано по категоричен начин,че кръвонасядането е причинено по описания в исковата молба начин – при полицейското задържане на ищеца,поради което и намира,че искът подлежи на отхвърляне. В тази насока съдът намира,че следва да бъде отчетено,че от представения по делото фиш за спешна медицинска помощ,който представлява първият по време съставен документ при посещението от ищеца Ж. К. на център за спешна помощ,описаният механизъм на настъпване на увреждането е при гонене на ищеца от лица с маски,при което ищецът паднал и се съдържа констатация за охлузна рана. С оглед това,че според съставения фиш за спешна медицинска помощ пострадалият съобщава за различен механизъм на настъпване на травматичното увреждане,а именно при бягане на пострадалия от други лица,съдът приема,че не е доказано по категоричен и несъмнен начин,че на ищеца Ж. К. е причинено травматично увреждане вследствие удар от полицейски служител при задържането му,поради което искът подлежи на

отхвърляне. Отговорността на ответника може да бъде ангажирана, когато бъде установено, че вредите са настъпили вследствие действия на полицейски служители, но не и ако съществува вероятност травматичното увреждане да е получено при бягане на ищеца К., вследствие на което ищецът да е паднал и да е получил кръвонасядането. Обстоятелството, че при посещение на болничното заведение ищецът Ж. К. съобщава, че е получил кръвонасядане при падане, когато е бягал от лица с поставени маски, т.е. наличието на противоречиви писмени доказателства с посочен различен механизъм на възникване на вредите дава основание на съда да отхвърли иска като недоказан при условията на пълно доказване. В тази насока следва да бъде отчетено, че макар по делото да са събрани гласни доказателства от разпит на свидетеля Д... К., който е брат на ищеца, при съобразяване заинтересоваността на тези показания по смисъла на чл.172 от ГПК предвид близката родствена връзка на свидетеля с ищеца, както и при отчитане, че медицинските доказателства, представени по делото сочат, че има разминаване между посочения механизъм на настъпване на травматичното увреждане в първоначално съставения фиш, съгласно който Ж. К. е паднал при бягане и в по-късно съставения лист за преглед, в който като анамнеза се твърди нанесен побой съдът счита, че исковата претенция подлежи на отхвърляне.

При този изход на делото и като съобрази, че ответникът претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение съдът приема, че следва да бъде присъдено такова в размер от 100 лева.

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.216, ал.2 от ЗМВР, предявен от Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес гр.С..., ул.“Л...” № 34, против СДВР, с адрес гр.С..., ул.“А... Г” № 5, за осъждане на ответника да заплати сумата от 5000 лева обезщетение за неимуществени вреди вследствие причинено при полицейско задържане травматично увреждане.

ОСЪЖДА Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес гр.С..., ул.“Л...” № 34 да заплати на основание чл.81 от ГПК, вр.чл.78, ал.3 от ГПК на СДВР, с адрес гр.С..., ул.“А... Г” № 5, сумата от 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____